

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **11355**

(51) Klasyfikacja:
06-01

(21) Numer zgłoszenia: **10390**

(22) Data zgłoszenia: **16.10.2006**

(54)

Kanapa tapicerowana rozkładana

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:
29.06.2007 WUP 06/2007

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:
**Meblarska Spółdzielnia Pracy „DĄB”,
Gdynia, (PL)**

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:
Orlikowski Tadeusz, Gdynia, (PL)

PL 11355

Nr Rp. 113.55.....

Klasa 06-01.....

Kanapa tapicerowana rozkładana

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest kanapa rozkładana.

Wzór przemysłowy dotyczy wzorniczego ukształtowania kanapy tapicerowanej do siedzenia dla kilku osób, a po rozłożeniu do leżenia dla jednej lub dwóch osób.

Znane są liczne rozwiązania wzornicze kanap tapicerowanych przeznaczonych do siedzenia, a po rozłożeniu do leżenia, objętych wspólną linią wzorniczą obowiązującego trendu, charakteryzującego się indywidualnym ukształtowaniem i zdobieniem poduch oparciowych, górnej i przedniej płaszczyzny podzespołu siedziska, widocznego pojemnika na pościel oraz nóg. W tym trendzie mody meblarskiej, znane jest między innymi z polskiego opisu ochronnego na wzór przemysłowy nr Rp-2455, rozwiązanie sofy z dwuwarstwowym siedziskiem, tylnym oparciem i dwoma poduchami, w którym istotnym jest, że warstwa dolna siedziska owinięta jest swoimi ściętymi klinowo końcami wokół ściętych ukośnie od góry i od dołu partii bocznych warstwy górnej i zachodząc na nie od góry tworzy stylizowane oparcia boczne, przy czym partie boczne wyoblonej powierzchni czołowej warstwy górnej o zaokrąglonych zakończeniach odchylone są lekko do tyłu, zaś tylne oparcie ma partie boczne uformowane na kształt bocznych oparc siedziska.

Wzór przemysłowy rozwiązuje zagadnienie opracowania nowej formy kanapy rozkładanej, o szczególnym indywidualizowanym zarysie jej kształtów, linii, konturów i proporcji oraz materiał, kolorystykę i ornamentację, nadającej się do wielokrotnego odtworzenia w sposób przemysłowy lub rzemieślniczy, oraz mieszczącej się w obowiązującym kanonie wzorniczym mebli tapicerowanych, mających indywidualne ukształtowanie i zdobienie poduch oparciowych, górnej i przedniej płaszczyzny podzespołu siedziska, widocznego pojemnika na pościel oraz nóg.

Przedmiot wzoru przemysłowego jest szczegółowo przedstawiony na załączonych zdjęciach i rysunkach, na których: fig. 1 przedstawia zdjęcie w perspektywicznym widoku od przodu kanapy w stanie złożonym do siedzenia, fig. 2 przedstawia rysunek widoku kanapy z przodu w stanie złożonym do siedzenia, fig. 3 przedstawia rysunek widoku kanapy z prawej strony ukosem od góry w stanie złożonym do siedzenia, pozbawionej ruchomych poduch oparcia, fig. 4 przedstawia rysunek widoku kanapy z prawej strony ukosem od góry w stanie całkowicie rozłożonym do leżenia, pozbawionej ruchomych poduch oparcia, fig. 5 przedstawia rysunek widoku z przodu ukosem od góry fragmentu prawej strony kanapy, z ujawnieniem szczególnego ukształtowania linii jej podzespołu siedziska i podłokietników integralnych.

Kanapa rozkładana w widoku z przodu, ma ogólnie znane i stosowane dwie odejmowalne poduchy oparciowe. Poduchy mają zindywidualizowany charakter brył obłonarożnych i obłokrawędziowych. Każda poducha oparciowa mieści się w zarysie prostokąta o wydłużeniu $\sim 2:1$. W widoku z przodu poduchy oparciowe, stykają się ze sobą swoimi wewnętrznymi pionowymi bokami tzw. bodnami. Bodny wewnętrzne pionowe poduch oparciowych, przechodzą pod kątem 90° w górne i dolne poziome bodna poduch. Zewnętrzne boczne bodna poduch tworzą łukowe o dużym promieniu zarysy poduch. Prostokątne bodna pionowe wewnętrzne łączą się w wyróżniający sposób z poziomymi dolnym i górnym bodnem poziomym każdej z dwu jednakowych w lustrzanym odbiciu poduch oparciowych łukiem o małym promieniu. Prostokątne bodna pionowe i poziome każdej z dwu jednakowych w lustrzanym odbiciu poduch oparciowych, połączone są widocznymi szwami z przednimi i tylnymi planszami poduch. Przednie i tylne plansze poduch, zaopatrzone są w dekoracyjne wszywki z pokryciowej tkaniny meblowej. Dekoracyjne o łukowych krawędziach wszywki obydwu plansz poduch, przebiegają na całej wysokości poduszek i są ukształtowane w taki sposób, że są najszersze na dole i całkowicie zanikają pod postacią ostrego szpica w górnej krawędzi każdej z poduszek, mniej więcej w około połowie długości górnego poziomego bodna. Jednakowe w lustrzanym odbiciu prawa poducha i lewa poducha oparcia, są wzajemnie nie wymienne co do położenia. Dekoracyjne wszywki oraz górne i zewnętrzne boczne bodna, skrojone są z pokryciowej tkaniny meblowej o barwie skontrastowanej z pozostałą powierzchnią poduch oraz połączone są ze sobą wyraźnie zaakcentowanymi widocznymi szwami.

Podzespół siedziska w widoku z góry ma w przybliżeniu zarys prostokąta o stosunku boków ponad 3:1. Górna powierzchnia podzespołu siedziska, podzielona jest na trzy części. Część środkowa to siedzisko właściwe, natomiast dużo mniejsze jego części boczne to podłokietniki. W widoku z przodu siedzisko ma kształt prostokąta o łukowo ściętych, wyłącznie górnych rogach i jest ono otapicerowane tą samą pokryciową tkaniną meblową co górna powierzchnia podłokietników. Przednie bodno podzespołu siedziska jest tak podzielone i wykonane, aby uzyskany został wyróżniający efekt wydłużonego siedziska o charakterystycznych zakończeniach zwanych policzkami, otapicerowanymi tą samą pokryciową tkaniną meblową co siedzisko. Policzki połączone są widocznymi szwami z prostokątnym bodnem siedziska oraz z dolną częścią bodna podzespołu siedziska, maskującego listwę podsiedziskową oraz z bodnami podłokietników. Kształty policzków zostały w wyróżniający sposób fineryjnie ukształtowane, i tak górne krawędzie policzków stanowią linie proste, które są równoległe do górnej krawędzi siedziska. Górna krawędź siedziska jest oddalona od górnych linii policzka o wartość E stanowiącą $\sim 20\%$ szerokości listwy podsiedziskowej B . Górne linie proste policzków, przechodzą w łuki skierowane w dół, najpierw o małym promieniu, a te w łuki o nieco większym promieniu. Końce tych większych dolnych łuków, łączą się z bardzo krótkimi poziomymi liniami prostymi o długości K skierowanymi do siebie. Następnie końce krótkich poziomych linii prostych o długości K , przechodzą w dolnych partiach policzków skośnie krzywoliniowo w dół, tworząc wyróżniające wklęsłe wyoblenia, zbliżone kształtem do połówek sinusoidy, mającej wysokość F większą lub najwyżej równą 15% całkowitej wysokości A podzespołu siedziska. Wymienione wklęsłe wyoblenia o wysokości F w dolnej partii przechodzą w dolne poziome linie proste łączące się z dolną linią siedziska. Policzki mają wyróżniającą długość C prawie o 50% większą od grubości siedziska G . Listwa podsiedziskowa i bodna podłokietników otapicerowane są pokryciową tkaniną meblową o barwie skonstrastowanej z siedziskiem. Podłokietniki mają wyróżniającą szerokość D większą lub najwyżej równą około 130% całkowitej wysokości A podzespołu siedziska.

Partie boczne podłokietników, mających w przekroju poprzecznym zarys połowy kardiody o zaokrąglonych zakończeniach, są prostopadłe do tylnej pionowej powierzchni wahlowego oparcia.

Pod podzespołem siedziska znajduje się pojemnik na pościel, którego boki mają barwę i fakturę powierzchni naturalnego drewna, a długość pojemnika jest większa od czynnej

długości samego siedziska, liczonej od wgłębionych łukowo krawędzi, stanowiących początki obydwu wyoblonych integralnych podłokietników. Linia przejścia każdego z wyoblonych integralnych podłokietników w płaską partię siedziska, jest wyraźnie zaakcentowana przez jej wgłębienie łukowe na głębokość E większą lub najwyżej równą 8 % całkowitej wysokości Δ podzespołu siedziska.

W dolnej przedniej części kanapy do listwy podsiedziskowej, przymocowana jest w bezpośredniej bliskości jej dolnej krawędzi, długa metalowa prosta kształtka okrągło przekrojowa, pokryta wyróżniająco błyszczącą warstwą chromu, z łukowo wygiętymi o bardzo dużym promieniu ku dołowi końcami, pełniącymi funkcję nóżek, zaopatrzonych w płaskie cienkie metalowe, chromowane stopki. Zewnętrzne krawędzie tak ukształtowanych stopek rurowych nóżek podzespołu siedziska są tak w wyróżniający sposób rozstawione, że znajdują się w około połowie długości D każdego z wyoblonych integralnych podłokietników. Całość kanapy jest utrzymana w dwu wzajemnie skorelowanych barwach i fakturze powierzchni pokrycia tapicerskiego. Górna krawędź oparcia kanapy w stanie złożonym do siedzenia, przebiega na wysokości równej w przybliżeniu $2/3$ wysokości każdej z poduszek.

Cechy istotne wzoru przemysłowego:

Kanapa tapicerowana rozkładana charakteryzuje się następującymi cechami istotnymi wzoru przemysłowego.

Istotnym jest, że dwie odejmowalne poduchy oparciowe kanapy, mają zindywidualizowany charakter brył obłonarożnych i obłokrawędziowych. Każda poducha oparciowa mieści się w zarysie prostokąta o wydłużeniu $\sim 2:1$. W widoku z przodu poduchy oparciowe, stykają się ze sobą swoimi wewnętrznymi pionowymi bokami tzw. bodnami. Bodny wewnętrzne pionowe poduch oparciowych, przechodzą pod kątem 90° w górne i dolne poziome bodna poduch. Zewnętrzne boczne bodna poduch tworzą łukowe o dużym promieniu zarysy poduch. Prostokątne bodna pionowe wewnętrzne łączą się w wyróżniający sposób z poziomymi dolnym i górnym bodnem poziomym każdej z dwu jednakowych w lustrzanym odbiciu poduch oparciowych łukiem o małym promieniu. Prostokątne bodna pionowe i poziome każdej z dwu jednakowych w lustrzanym odbiciu poduch oparciowych, połączone są widocznymi szwami z przednimi i tylnymi planszami poduszek. Przednie i tylne plansze poduch, zaopatrzone są w wyróżniające dekoracyjne wszywki z pokryciowej tkaniny meblowej. Dekoracyjne o łukowych krawędziach wszywki obydwu plansz poduch, przebiegają na całej wysokości poduch i są ukształtowane w taki sposób, że są najszerze na dole i

całkowicie zanikają pod postacią ostrego szpica w górnej krawędzi każdej z poduch, mniej więcej w około połowie długości górnego poziomego bodna. Jednakowe w lustrzanym odbiciu prawa poducha i lewa poducha, oparcia są wzajemnie nie wymienne co do położenia. Dekoracyjne wszywki oraz górne i zewnętrzne boczne bodna, skrojone są z pokryciowej tkaniny meblowej o barwie skontrastowanej z pozostałą powierzchnią poduch, oraz połączone są ze sobą wyraźnie zaakcentowanymi widocznymi szwami.

Podzespół siedziska w widoku z góry ma w przybliżeniu zarys prostokąta o stosunku boków ponad 3:1. Górna powierzchnia podzespołu siedziska, podzielona jest na trzy części. Część środkowa to siedzisko właściwe, natomiast dużo mniejsze jego części boczne to podłokietniki. W widoku z przodu siedzisko ma kształt prostokąta o łukowo ściętych, wyłącznie górnych rogach i jest ono otapicerowane tą samą pokryciową tkaniną meblową co górna powierzchnia podłokietników. Przednie bodno podzespołu siedziska, jest tak podzielone i wykonane, aby uzyskany został wyróżniający efekt wydłużonego siedziska o charakterystycznych zakończeniach zwanych policzkami, otapicerowanymi tą samą pokryciową tkaniną meblową co siedzisko. Policzki połączone są widocznymi szwami z prostokątnym bodnem siedziska oraz z dolną częścią bodna podzespołu siedziska, maskującego listwę podsiedziskową oraz z bodnami podłokietników. Kształty policzków są wyróżniająco finezyjnie ukształtowane, w taki sposób że górne krawędzie policzków stanowią linie proste, które są równoległe do górnej krawędzi siedziska. Górna krawędź siedziska jest oddalona od górnych linii policzka o wartość stanowiącą około 20% szerokości listwy podsiedziskowej. Górne linie proste policzków, przechodzą w łuki skierowane w dół, najpierw o małym promieniu, a te w łuki o nieco większym promieniu. Końce tych większych dolnych łuków, łączą się z bardzo krótkimi poziomymi liniami prostymi skierowanymi do siebie. Następnie końce krótkich poziomych linii prostych, przechodzą w dolnych partiach policzków skośnie krzywoliniowo w dół, tworząc wyróżniające wklęsłe wyoblenia, zbliżone kształtem do połówek sinusoidy, mającej wysokość większą lub najwyżej równą 15 % całkowitej wysokości podzespołu siedziska. Wymienione wklęsłe wyoblenia w dolnej partii przechodzą w dolne poziome linie proste łączące się z dolną linią siedziska. Policzki mają wyróżniającą długość prawie o 50% większą od grubości siedziska. Listwa podsiedziskowa i bodna podłokietników otapicerowane są pokryciową tkaniną meblową o barwie skontrastowanej z siedziskiem. Podłokietniki mają wyróżniającą szerokość większą lub najwyżej równą około 130 % całkowitej wysokości podzespołu siedziska.

Istotnym jest, że partie boczne podłokietników, mających w przekroju poprzecznym zarys połowy kardiody o zaokrąglonych zakończeniach, są prostopadłe do tylnej pionowej powierzchni wahliwego oparcia.

Istotnym jest, że pod podzespołem siedziska, znajduje się pojemnik na pościel, którego boki mają barwę i fakturę powierzchni naturalnego drewna, a długość pojemnika jest większa od czynnej długości samego siedziska, liczonej od wgłębionych łukowo krawędzi, stanowiących początki obydwu wyoblonych integralnych podłokietników. Linia przejścia każdego z wyoblonych integralnych podłokietników w płaską partię siedziska, jest wyraźnie zaakcentowana przez jej wgłębienie łukowe na głębokość większą lub najwyżej równą 8 % całkowitej wysokości podzespołu siedziska.

Istotnym jest, że w dolnej przedniej części kanapy do listwy podsiedziskowej, przymocowana jest w bezpośredniej bliskości jej dolnej krawędzi, długa metalowa prosta kształtka okrągło przekrojowa, pokryta wyróżniająco błyszczącą warstwą chromu, z łukowo wygiętymi o bardzo dużym promieniu ku dołowi końcami, pełniącymi funkcję nóg, zaopatrzonych w płaskie cienkie metalowe, chromowane stopki. Zewnętrzne krawędzie tak ukształtowanych stopek rurowych nóg podzespołu siedziska są tak w wyróżniający sposób rozstawione, że znajdują się w około połowie długości każdego z wyoblonych integralnych podłokietników.

Istotnym jest, że całość kanapy jest utrzymana w dwu wzajemnie skorelowanych barwach i fakturze powierzchni pokrycia tapicerskiego.

Istotnym jest, że górna krawędź oparcia kanapy w stanie złożonym do siedzenia, przebiega na wysokości równej w przybliżeniu $\frac{2}{3}$ wysokości każdej z poduszek.

Meblarska Spółdzielnia Pracy DĄB

Gdynia – Polska

zastępowana przez

mgr inż. Andrzej M. Jaeszkę
rzecznik patentowy nr 161/67

fig. 1

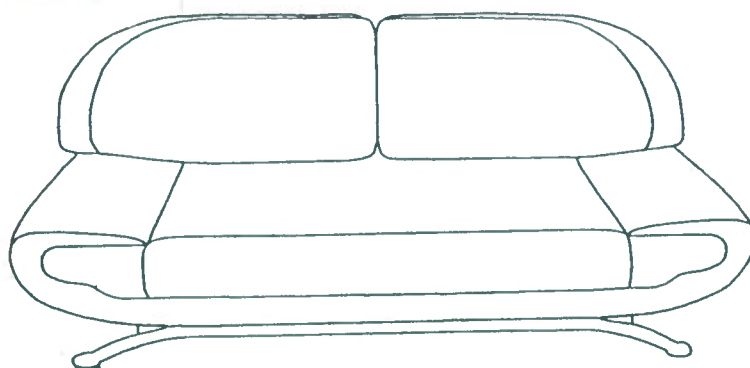

fig. 2

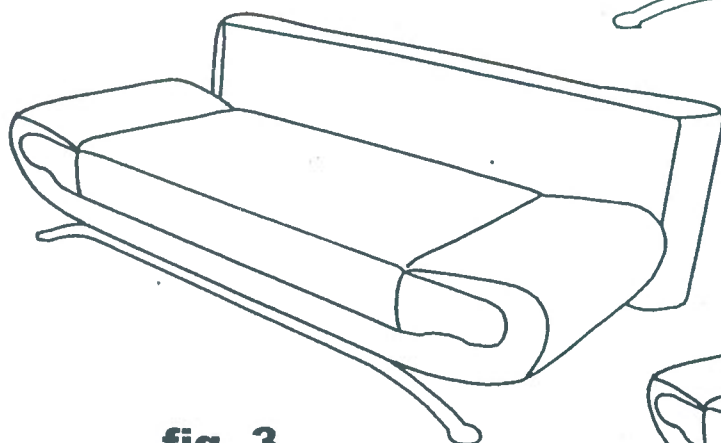

fig. 3

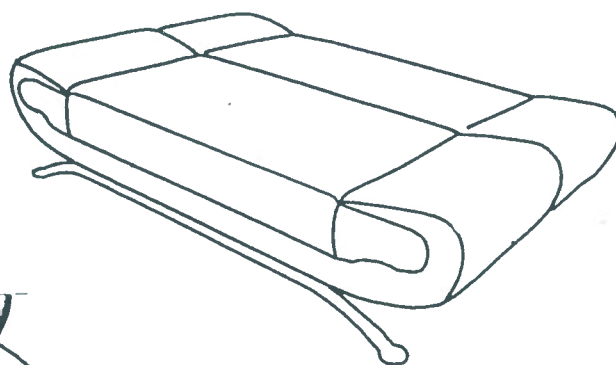

fig. 4

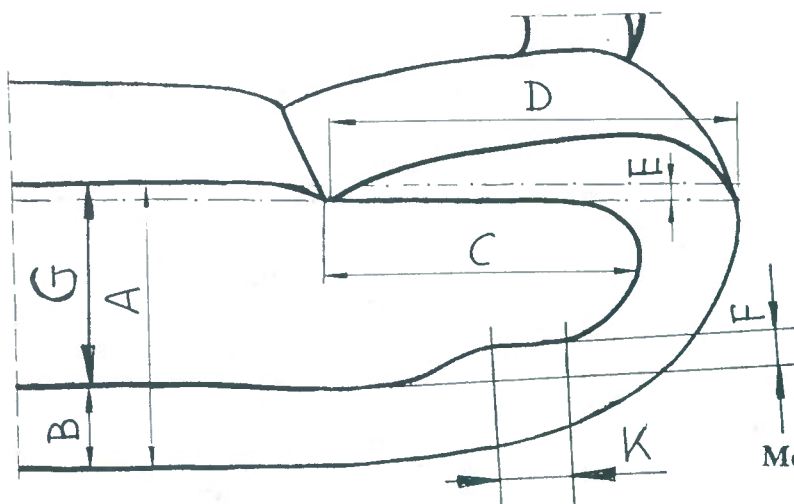

fig. 5

Meblarska Spółdzielnia Pracy DĄB
Gdynia - Polska
zastępowana przez

mgr inż. Andrzej M. Jaeske
rzecznik patentowy nr 161/67